నలుపెరుపు

కార్తీకం మంచుపిడికిలి బిగించింది. చర్మాలు బిగుసుకుంటున్నాయి. గాలి ఒళ్లు చీరేస్తోంది. తలచుట్టూ సన్నటి గుడ్డ గట్టిగా చుట్టుకుంది రత్నం. నెప్పి తగ్గడం లేదు. ఉదయపుపొగమంచు గుడ్డు ఆదివారాన్ని పొదిగింది. పాత తాటాకు, చెత్తా చెదారం మండుతూంటే ఒంటి నిండా కప్పుకుని వెచ్చబడుతోందామె. రత్నం చుట్టూరా గుడిశలు, చిన్న పెంకుటిళ్లు. వీధి చివర బాబాగారి ఒంటిగది గుడి. అన్నీ మంచు పొగమాయలోంచి బయటపడుతున్నాయి. ఇంట్లో జమీలు దుప్పటికింద సారాయి సీసాలా నిద్రపోతున్నాడు; మూతలేని సీసాలా నోరు తెరిచి మరీ. ఒంటి మీద కాసిని ఉడుకునీళ్లోసుకుని గోడ కతికిన అద్దంలో బొట్టు బిళ్ల నతికించుకుని బయటపడింది రత్నం. గుర్రుపెడుతున్న జమీలు శవంమీద కళ్లతో ఉమ్మేసి మరీ వెళ్లింది. వెళ్లగానే మంచి వేడి టీ చేసుకోవచ్చు. మళ్లీ, ఉప్మా తిని సుగరెక్కిన టీ తాగితేగాని తలపోటు తగ్గదు.

నల్లగేటు తోసుకుని ఇంటి పక్కవేపు నుంచి వెనక్కి వెళ్లింది రత్నం. చెప్పులు దూరంగా విడిచి కాళ్లూ చేతులూ కడుక్కుని వెనక తలుపుతీసుకని లోపలికి వెళ్లిందామె. లోపల గదులన్నీ ఒక్కో గదీ ఒక్కో రంగులో ఉంటాయి. గది నేలలు కూడా అంతే. హాల్లో అమ్మగారు సోఫాలో కూచుని పేపరు చూస్తోంది. లోపలి వెచ్చటి సుఖంలో రత్నం తలనొప్పి ఎక్కువయింది. నేల మీద మోపిన అమ్మగారి పాదం తెల్లటి పువ్వులా ఉంది. క్షణం ఆగి చూసిందామెని. రాత్రి ఫోటోలాగ ఈ యమ్మ బట్టల్లేకుండా సోఫాలో కూచు న్నట్టనిపించి రత్నం కళ్లు పెద్దవయ్యాయి. ఎదవ ఫోటోలు. ఆమె కూచునే రెండు చేతులూ పైకెత్తి ఒళ్లు విరుచుకుని అద్దం పలక బల్లమీది గులాబీ రంగుకాఫీ కప్పు చేతిలోకి తీసుకుంది. ఆమె కళ్లింకా బద్ధకంగానే ఉన్నాయి. నిద్ర చేతుల్లో నలిగిపోయిన ఒళ్లు.

"తలకేమైందే?"

"కొట్టాడమ్మా ఎదవ."

'గట్టి దెబ్బగాని తగిలిందా?"

"సస్తే పీడాబొద్దండి."

"నీ మొహం. టీ చేసుకో బిళ్లిస్తాను. నీకు వాడు తప్ప ఎవడూ దొరకలేదు."

రత్నం వంటింట్లోకి వెళ్లి సింకులో పడున్న మూడు గిన్నెలూ తోమి గాజు అలమరలో జాగ్రత్తగా తుడిచిపెట్టింది. గేసు పొయ్యి వంట చెయ్యక ముందూ చేసిన తరవాతా ఒక్కలాగే ఉంటుంది. అమ్మగారు స్నానం చేసినా చెయ్యకపోయినా ఒకేలా ఉంటారు. నాకులాగ ఆడు అమ్మగారి తొడగిల్తే పుండయిపోతుంది. ("ఇదేం రోగం, గిల్తావేంది?") పొయ్యి తుడిచి ఎర్ర బకెట్‌లో నీళ్లుపోసి నాలుగు చుక్కలు ఫినోలు వేసి కర్రగుడ్డతో ఓసారి కదిపి వంట గదినేల తుడవడం మొదలుపెట్టింది రత్నం. తలవంచితే రెండు వక్కలయ్యే నెప్పి. అద్దాలు, నేల, పొయ్యి, గట్టు, గిన్నెలు ఎప్పుడూ మెరుస్తూంటాయి. గ్రైండర్ల మీద కవర్లు ఒకసారి దులిపి పెట్టి ఆకు పచ్చరంగులో మెరుస్తోన్న ఫ్రిజ్‌ని తెల్లగుడ్డతో తుడిచింది రత్నం. లోపల హాయిగా వెచ్చగా ఉంది. జమీలు ఇంకా లేచి ఉండడు. పైన ఫేను తెల్లగా గుండ్రంలా తిరుగుతోంది. ట్యూబులైటు వెలుగులో నేలమీద తన నీడ కనిపిస్తోంది. మళ్లీ చేతులు కడుక్కుని టీ నీళ్లు పెట్టి ఉల్లిపాయలు, పచ్చిమిరకాయలు స్టీలు గిన్నోలో వేసుకుని హాల్లోకి వెళ్లింది. అమ్మగారు హాల్లో లేరు. పలక బల్ల మీద గిన్నె పెట్టి నుంచోగానే ఆమె లోపల్నుంచి వచ్చింది. "ఇవాళ నలుగు పెట్టుకుని తలకిపోసుకుంటాను. గదులిప్పుడు తడి గుడ్డ పెట్టకు." అందామె. తలూపింది రత్నం. ఆమెకి మాట్లాడాలని లేదు. బంతిపువ్వు రంగు మెత్తటి తువ్వాల్తో సోఫాలో కూచుని ముఖం తుడుచుకుందామె. రెండు బుగ్గలూ కందిపోయాయి. ఇనప్పిడికిలి బిగించి కసికొద్దీ కణతమీద కొట్టేడు. జుట్టుపట్టుకుని గుంజి మంచంమీదికి తోశాడు. తల మంచం బద్దీకి తగిలింది. రత్నం వంటింట్లోకి వెళ్లింది. ఆటోలో తిప్పి బెజవాళ్లో సినిమాలకి తీసికెళ్లి భవానీపురంలో కడుపుచేసి దుర్గమ్మ కొండకింద మంత్రసానింట్లో కడుపు తీయించాడు జమీలు. ఇక్కడికి లేపుకొచ్చిన కొత్తల్లో బాగానే ఉండేవాడు. తాగుడలవాటు చేసుకుని తిట్టడం, చెయ్యిచేసుకోడం, మీద పడి కొరకడం, ఇంతెదవనుకోలేదు.

తోపుకి కిందపడి తలవాల్చేసి కావాలని పక్కకి తిరిగి పడిపోయింది. ఒంటిమీద గుడ్డలేదు. కాళ్లు ముడుచుకుంది. దగ్గిరికొచ్చేడు జమీలు. చచ్చిపోయిందేమో అన్నాడు వానపాము. "మరీ మంచిది. చావదుగానీ ఆ మూల్నించి ఫోటోల్లాగు. దీన్ని మంచం మీదికి లాగుతా." జమీలు రత్నం నడుంకింద చెయ్యేసి మోకాళ్ల కింద మరో చెయ్యేసి లేపేడు. మరుగుతున్న నీళ్లలో ఎర్రనూక వేసింది రత్నం. మళ్లీ కాస్త టీ తాగి గ్లాసు సింకు గట్టుమీద పెట్టి హాల్లోకి వెళ్లింది. తల వెనక్కి వాల్చి కళ్లు మూసుకుని ఉందామె. మెత్తటి వెన్న లాటి ముక్కుకి నెత్తుటి బొట్టులాంటి ముక్కు పుడక. పైట

సగం జారిపోయింది. కడుపుమెత్తగా ముడతలు పడింది. ముద్దొస్తున్నాయి. నెప్పి జూసుకోడు. కొరకడవే. జమీ లవన్నీ ఈ యమ్మ మీద చేస్తే రక్తపు ముద్దయిపోద్ది. ముట్టుకుంటేనే కందిపోతుందీవె. కళ్లు తిరిగి నట్టయింది రత్నానికి.

"ఫ్రిజిలో కూరలేవున్నాయో చూడు. ఇక్కడే తిని వెళ్లు." అందామె. రత్నం లోపలికెళ్లి ప్లేట్లో ఉప్మా చెంచా సన్నటి నిమ్మబద్దా పెట్టి తెచ్చింది. "టిఫిన్చేసి కుంకుడు కాయలు కొట్టు." లోపలికెళ్లి ప్లేట్లో ఉప్మా పెట్టుక్కూచుంది రత్నం. కడుపు ఖాళీగా మండుతోంది. కళ్లు చెమ్మగిల్లేయి. రాత్రి ఎనిమిది దాటితే ఆటో తిప్పేవాడు కాదు. ఆదివారం తాగేవాడు. మూడు గదుల పెంకుటిల్లు బాగుండేది. టీ.వీ ఉండేది. సినిమా హీరోయినువే నువ్వు. అమ్మో. నిన్నివ్వాళ బొంబాయిలో అమ్మేసినా లక్ష రూపాయిలిస్తారు. మా కాసింగాడికిదే పని.' 'ఆ ఎదవని ఇంటికి దెచ్చేవనుకో ఆడికీ నీకూ కాళ్లిరగ్గొడతాను.' ములక్కాడలు తరిగింది. మీల్మేకరు నీళ్లలో పడేసింది. మూడు గుడ్లు పొయ్యి మీద పెట్టింది. కుంకుడుకాయలు కొట్టి గోరువెచ్చటి నీళ్లలో వేసింది రత్నం. మరో గంటలో వంటయిపోయింది. మళ్లీ టీ తాగి బిళ్ల మింగింది రత్నం. తలనొప్పి తగ్గడం లేదు. ఒంటిమీద పాము పాకుతున్నట్టుంది. పొయ్యేకాలం ఒచ్చి పాడుబుద్దులు పుడుతున్నాయి. లేచొచ్చానని, కట్టుకుందయితే తడి చెప్పుతో కొట్టేది. ఎదవ కొడుకు. ఆరు వరకూ చదివింది. అయినా తెలవలేదు. వేడి మరుగుతోన్న ఏడుపు తన్నుకొచ్చింది. అమ్మగారు నీలం రంగు నైటీ మార్చుకుంది. రెండు చిన్న స్టీలు గిన్నెల్లో రెండుపొట్లాలిచ్చి వెయ్యమందామె. ఏ బాదా లేదు. తలంటుకోడం హాయిగా పడుకోడం. ఒక్కో పొట్లం విప్పుతుంట కమ్మటి వాసనలు రత్నాన్ని కమ్ముకున్నాయి. కాసిని నీళ్లు పోసి కలిపిందామె. కలిపే కొద్దీ వట్టివేళ్ల, నిమ్మపరిమళం వ్యాపిస్తోంది. తలపోటు ఎక్కువైంది. "బాత్రూంలో పెట్టిరా. ఇప్పుడే వస్తాను." రత్నం పడగ్గదిలోకి వెళ్లి చాక్లెట్ రంగు స్నానాల గది తలుపు తీసింది. ముగ్గురు కాపురం ఉండొచ్చు. ఏదో పల్చటి సువాసన గోడలకి అంటుకుని ఉంది. ఓ పక్క రెండడుగుల ఎత్తులో లేత నీలం పాలరాయి స్నానాల తొట్టి, నేల మీద తెల్లటి పాలరాయి. కుళాయిలు తళతళలాడుతున్నాయి. తలుపు పక్క గోడకి ముదురు చాక్లెట్ రంగు సింకు దాని మీద అద్దం. కుళాయి పక్క గోడలో ఉన్న గాజు అలమారలో గిన్నెలు పెడుతూ స్టీలుపెట్టెలో ఆకు పచ్చ సబ్బు చూసింది రత్నం. అమ్మగారి తెల్లటి ఒంటితో గాఢ పరిచయంవల్ల సబ్బు బాగా అరిగిపోయింది. మహా అయితే మరో రెండు మూడుసార్లు అలుముకుని ఆమెలో కలిసిపోతుంది. అప్రయత్నంగా సబ్బు బిళ్ల తీసుకుని వాసన చూసిందామె. ఆమె కెప్పుడూ అటువంటి పరిమళం ఉంటుందని తెలీదు. కళ్లు బైర్లు కమ్మేయి. వెంటనే ఒటికి రాసుకోవాలనిపించింది. సబ్బు పెట్టెలోపెట్టి వెనక్కి తిరిగింది రత్నం.

సింకు మీది అద్దంలో తన ముఖం కనిపించింది. చామనచాయ ముఖంలో కళ

ల మెరుస్తున్నాయి. ఒంటికి జ్వరం తగిలినట్టయింది. దగ్గిరికి వెళ్లి కళ్లలో కళ్లు పెట్టి చూసిందామె. కళ్లనిండా ఏదో ద్వేషం. డబ్బుకోసం ఒళ్లమ్ముకునే దానికింద లెక్కగట్టే డన్నమాట. అదన్నా నయం. తల పగిలిపోతోంది. అద్దంలో ఫోటోలు కనిపించేయి. గీజరు వేసింది రత్నం. ఆమె స్నానాల గదిలోకి వచ్చింది. జుట్టు విరబోసుకుంది. నూనెతో తళతళలాడుతోంది. నుదుటికి కొంచెం నూనె అంటుకుంది. "బిళ్ల పన్జేసిందా?" నీలం రంగు ప్లాస్టిక్‌స్టూలు ముందుకు లాగింది రత్నం. ఆమె కూచుంది. చీర నడుం దగ్గిర దోపుకుంది రత్నం. ఆమె లేచి గోడ దగ్గిర స్టీలు హేంగరు దగ్గిర నుంచుని తల మీంచి నైటీ తీసి వచ్చి కూచుంది. రత్నం గతుక్కుమంది. ఆమె నెప్పుడూ బట్టల్లేకుండా చూళ్లేదు. జాంపండులాంటి ఒళ్లు. మెళ్లో నల్లపూసలు, మంగళసూత్రం. తనకి తెలిసిన ఏ పువ్వూ ఇంత బాగాలేదు. ఫోటోలో బేగం ఇంత బాగులేదు. కాళ్లు దగ్గిరికి జరిపి కూచుని కళ్లు మూసుకుని 'ఊ' అందామె. రత్నం కళ్లు వేడెక్కిపోయాయి. బట్టల్లేకుండా ఇంత బావుంటారన్నమాట. బేగం తిత్తి, సీసా తీసి ఆమె నెత్తి మీద నూనె వేసి చేత్తో జుట్టు పాయలకి రాస్తోంది రత్నం. ఎక్కడా తెల్ల వెంట్రుక లేని మెత్తటి జుత్తు. తల్లోంచి వస్తున్న నల్ల సెలయేరులా వీపు మీదికి జారుతోంది. నూనె వీపుకి రాసింది రత్నం. మెడనుంచి పిరుదుల వరకూ వీపంతా రెండుసార్లు రాసిందామె. తలపగిలిపోతోంది. ఆమె చేతులు వేడిగా ఉన్నాయి. అలమారలోంచి పిండి తీసుకుని ముందు వీపంతా పట్టించింది. ఆమె కళ్లు తెరిచి స్టీలు గిన్నెలోంచి చిన్న ముద్ద తీసుకుని ముఖానికి రాసుకుంది.

ముందుకొచ్చి ఒంగి తడిపిండి మెడకింద, భుజాలు, రెండుచేతులూ తీరిగ్గా దట్టంగా రాసింది రత్నం. మెడకింది భాగం, కడుపు దగ్గిర, నడుం, తొడలు, కాళ్లూ, పాదాలూ మందంగా సువాసన పిండి పట్టించింది.

"అసల్నీకు బుద్ధిలేదు. ఎవడు ఆటో మీద షికార్లు తిప్పితే ఆడితో లేచిపోతావా? నీ బుద్ధి మంచిదయితే బానే ఉండేదానివి."

రత్నం కడుపు దడదడలాడింది. ముఖంతోసహా ఒళ్లంతా లేత పసుపురంగులో ఉంది. వెనక్కి వెళ్లి వీపు రుద్దడం మొదలు పెట్టింది. మెడకింద నుంచీ భుజాల వరకూ మృదువుగా ఇష్టంగా రాస్తుంటే రత్నం చేతికింద మెత్తటి గింజల్లాంటి పిండిరాల్తోంది. నలుగుపెట్టిన చోటంతా వీపు కందిపోయింది. అయగారు బానే ఉంటాడుగానీ కొంచెంపిసరు మోటుగా ఉంటాడు. "వీపెంతసేపే?" నిశ్శబ్దంగా ఆమె చేతులు వీపు కింది భాగాన్ని రాస్తున్నాయి. మళ్లీ పై నుంచి ఒకసారి రాయాలని పించింది. పెదాలు తడి చేసుకుంది రత్నం. ఈసారి రెండు చేతులూ పైకీ కిందికీ బలంగా రాస్తోందామె. కాసిం ఎదవతో తిరిగి చెడిపోయాడు. రోజూ తాగడవే. ఎవరితోనో తిరుగుతున్నాడు. కాసింగాణ్ని పిల్చేను. బిర్యానీ చెయ్యి బాగుండాలి. నే జెయ్యా. ఆ

యదవని రావొద్దని చెప్పు. ఆడేం చేశాడే నిన్ను? ఏంది పెళ్లాం లెక్క వాగుతుండావ్? మటన్ దెచ్చినా. మంచిగజెయ్యి. ఇరగదీస్తా. తెల్లారి ఆటో కడగినవా? అరగంటలో ఇద్దరూ సీసాలు తెచ్చుకుని ముందు గదిలో కూచున్నారు. బిర్యానీ, సిగరెట్టు, సారాయి వాసనలు పొగలు రత్నాన్ని ముంచెత్తాయి. ఆడు బిర్యానీ తింటున్నాడో నన్ను తింటున్నాడో తెలీలా. బట్టలూడిపోయే ఎదవ చూపులు. గంటన్నర తిన్నారు. తేంక్సు. మళ్లీ ఓసారి పిలాలి మరి. ఇంత కమ్మటి బిర్యానీ ఎప్పుడూ తిన్లా. మావోడి అదుష్టం. భుజం రాసుకుంటూ బయటికి పోయాడు. ఏడుస్తా కూడుపెట్టేవు. ఏవైంది తక్కప నీకు? బలంగా బుగ్గలు నొక్కేడు జమీలు. పళ్లూడినంత పనైంది. పొగరు బట్టిందే నీకు. "కొంచెం నీళ్లు చిలకరించు చేతులోసారి మళ్లీ చెయ్యి." నీళ్ల చుక్కలు చల్లి భుజం నుంచి మణికట్టు వరకూ రుద్దింది రత్నం. ఆమె రుద్దినకొద్దీ కుబుసం విడుస్తున్నట్టు ఎఱ్రబడుతోంది. జమీలు చెయ్యిబడితే అంతే. కొరుక్కుని మాంసం ముక్కలు తినేస్తాడు. జమీలు కొండ చిలువలా ఆమెను వెనకనుంచి వాటేసుకున్నాడు. "స్స. మెల్లిగా." రత్నం చేతులామె భుజం మీద వాతలు తేలేయి. కొంచెం నీళ్లు చిలకరించింది. రత్నం కూచుని పాదాల దగ్గిర్నించీ మోకాళ్ల వరకూ గట్టిగా రుద్దడం మొదలుపెట్టింది. ముద్దొచ్చే మోకాళ్లు. రెండు మోకాళ్లమీదా మెత్తగా గుండ్రంగా రాసిందామె. పిక్కలు మెత్తగానూ గట్టిగానూ ఉన్నాయి. తాగి మీదికి రావద్దని చెప్పలే? బుద్దిలేదా? మనిషి ననుకున్నావా, దున్నపోతు ననుకున్నావా? లెగు ముందు. ఒంటి మీద ఆటో పడ్డట్టయింది. లెయ్. "మంటగా ఉందే.". రెండో కాలి దగ్గిరికి జరిగిందామె. కాటుకలాంటి పిండి మంట బుడితే జమీలు చెయ్యి పచ్చడిబండ మాదిరుంటుంది. "పాదాలు కాసేపు రుద్దు. మెల్లిగా. జరవా, చేతులంత వేడిగా ఉన్నాయేంది?"

పెదాలు తడుపుకుంది రత్నం. తల ఒంచితే పగిలేట్టు ఉంది. బయటికి పోయి మర్నాడు రాత్రిగాని రాలేదు. ఆటో లైటు లోపలపడి శబ్దం గోడకి తగిలి ఆగిపోయింది. అన్నం గిన్నె దించి వచ్చింది. మూకుట్లో గుడ్లు ఉల్లిపాయలూ వేగి ఉన్నాయి. ఏం మాట్లాల్లేదు. లుంగీ కట్టుకుని బయట బాత్రూంలో స్నానం చేసి ఒచ్చేడు. మంచం పక్కన రెండు బీరు సీసాలూ పెట్టుకుని కాళ్లు బారచాపి గోడనానుకుని "ఎందా చూపు. ఓపనరియ్యి." పెద్ద గుక్క తాగి మంచం పక్కన పెట్టేడు. ఆ సంచీలో కవరుంటది ఎత్తుకొచ్చి పక్కన కూచో. ఏం? కూచో ఏహె. గ్లాసీ. చల్లగుంటది. కొద్దిగా తాగు. కిక్కిచ్చేదిగాదు. కూచో". ఫోటోలు కవర్లోంచి తీసి ఒక్కోటీ చూస్తూ ఒకటే నవ్వు. చూడు. నీ కోసవే తెచ్చినియ్యి. ఇదో దీన్ని జూడు పది ఫోటోలు. గొంతు తడారిపోయి గుండె ఆగిపోయింది. చీచీ ఇటువంటి ఫోటోలు దిగినోళ్లేం మనుషులు. మగా అడా, ఆడోళ్లు మగోళ్లు, ఆడోళ్లు. మొకం మీదేసుకో. చీ. అయినా ఒంటికి జ్వరం వచ్చి నట్టయింది. ఒక్కో ఫోటో దిగితే ఎంతిస్తారో తెల్సా నీకు? బీరు దాగు,

కోపం పోద్ది. ఇది జూడు. చూడేవవుద్ది? దీంది బెజవాడే. సరిగా జూడు. బేగం. బాగుందా? ఆ డెవరో హైద్రాబాదోడు. తొడలమీద నీళ్లు జల్లింది రత్నం. "కొంచెం మెల్లంగా". రత్నం చేతుల్లో ఆమె ఎడమ తొడ కుబుసం విడుస్తోంది. మెత్తగా గట్టిగా నున్నగా. దాని కెంతిస్తారో తెల్సా. వెయ్యి రూపాయిలు ఫోటోకి. ఆఖరి గుక్క. ఏసుకో. తలుపేసిరా. ఇదో ఈ ఫోటో జూడు. నీ సంగతి నే జూస్తా. కళ్ల మీద ఫోటో పెట్టేడు జమీలు. ఆమె కళ్లలోకి వెళ్లిపోయింది ఫోటో. సర్లే. ఏం కూర? చెరో కంచం ఒళ్లో పెట్టుకుని మంచం చివర కూచున్నారు. అన్నం దిగడం లేదు. అన్నం కలుపుతున్న చెయ్యి ఒణుకుతోంది. ఇదో. కళ్లమీద ఇట్టా చెయ్యేసి పడుకో. మొకం తెలీదు. రెండే రెండు ఫోటోలు. సరేనా? దేవుడు బలే బాడీ ఇచ్చేడే నీకు. చేతి కింద మెత్తగా హాయిగా నలుగుతోంది తొడ. ఓ చేత్తో పిండి తీసింది. పిండి పిసికినట్టు పిసుకు తున్నావేవే?" మళ్లీ తొడ లోపలి భాగం రెండు చేతులతో రాస్తోంది. ఆమె వేడి నిట్టూర్పులకే కందిపోయేట్టుంది. ఎవరీ తెలీదని చెప్తున్నాగా. నువ్వెవడికి తెలుసు. ఆడ పని మానెయ్. చీరలు కొనుక్కో. నేనీడే ఉంటా. పగలే ఏం తెలీనట్టు ఒస్తాడు. తెగబాదపడిపోతావేంది? నోరుముయ్యి. కింద చాపేసుకుని పడుకుంది. ఇంతలోకే ఏం పోద్ది? మనిద్దరం ఉన్న ఫోటోలయితే బోలె డ్డబ్బులు. నేనేగా? కళ్లు మూసుకో. ఆడా మూల నిలబడతాడు. నీకాపద్ధు. రాత్రి నిద్దర్లేదు. ఉదయం కవర్లో పెడుతూ ఫోటోలు మళ్లీ చూసింది రత్నం. రెండోకాలు. మోకాలి దగ్గిర్నించి నడుం వరకూ పిండి నలుగుతోంది. పై నుంచీ కిందికి. తొడకి అటూ ఇటూ. "పిసక్కే. మెల్లింగా రుద్దు." పిండి గింజలు వేడిగా చేతుల కింద నలిగిరాల్తున్నాయి. నడుం రాయి ఓసారి. మర్నాడు మధ్యాన్నం కొత్త కుర్తా చుడీదారు తెచ్చేడు. ఏస్కో. ఒద్దేటి, ముందేసుకో... అద్దీ. నీకే డ్రస్సయినా బాగుంటది. ఏదో ఉంది. వెళ్లిపోయాడు. ఏవే. రావ నుకున్నాను. బొచ్చలన్నీ తోవుకోవాలా వద్దా అనుకుంటున్నాను." ఎన్ని బొచ్చలు? అవి తోవుకోపోయినా ఏం గాదు. ఉదయం తడిగుడ్డ పెట్టి వెళ్లింది. నేల మెరుస్తోంది. పనెం లేదు. ఒంటి రంగులో కలిసిపోయే కనకాంబరం చీర. సోఫాలో వెనక్కి వాలి కూచుని కాళ్లు ఎడంగా బారజాపింది. ఇలాగే కూచుంది బేగం. బట్టల్లేవంతే "అదేవిటి? అలా చూస్తున్నావు." "ఏం లేదండి."

సాయంకాలం ఇంటికెళ్లి పొయ్యి వెలిగించింది. ఒంటి నిండా ఫోటోలు కలిసిపోయాయి. ట.వీలో పాటలు చూసి ఉడకే సుకున్న అన్నం రెండు ముద్దలు తిని సినిమా చూస్తూ కూచుండిపోయింది.పది గంటలకి ఆటో లైటు తలుపు సందులోంచి లోపలపడింది. మరో నిముషంలో సీసాల సంచీ భుజానికి తగిలించుకుని ఒచ్చేడు. సినిమా చూస్తున్నావా? ఇదేం జూస్తావుగానీ మంచి కేసెట్టు తెచ్చా. ఎక్కడో నున్నగా గడ్డం గీయించుకుని ఒచ్చేడు. లుంగీ చుట్టుకుని కూచున్నాడు. లేచి మంచం మీద కూచుంది. ఏం జేస్తాడో ఇపుడు. "మళ్లీ నలుగెందుకే?" ఇక్కడంట లేదండి.

రెండు చేతుల్నిండా పిండి తీసుకుంది రత్నం. "మీరు తోవేసుకున్నాక ఆ సబ్బు ముక్క ఈయండమ్మా." "ఏడిసేవు. అదెంతో తెలుసా నీకు? అదోటే తక్కువ నీకు." ఆమె తొడల్నిండా దట్టంగా పట్టిస్తోంది పిండి. పిండీ తొడలూ మెత్తగా వేడిగా ఉన్నాయి. పొత్తి కడుపు మీద నీళ్లు జల్లి గుండ్రంగా రుద్దుతోంది. పిండి గింజలు వేగుతూ రాల్తున్నాయి. మంచం మీద అటువేపు తిరిగి పడుకుంది. బయటికి వెళ్లి వచ్చాడు జమీలు. ఏంది నిద్రే. లేలే. బోల్డు పనుంది నవ్వేడు. గడ్డం మంచి వాసనేస్తోంది. గ్లాసులోకి నీళ్లూ బ్రాందీ పోసుకున్నాడు. మంచం మీద కూచుని పెద్ద గుక్క తాగేడు. రెండు చుక్కలేసుకో. కమ్మంగ నిద్రపట్టుద్ది. తిరుగిటు. నోరు తెరవ్వే మాయమ్మా. ఛీ. చీచీ. లేచి తలుపు దగ్గిరిగా వేశాడు. గ్లాసు ఖాళీ చేసి మంచం కింద పట్టేడు. ఒకే.రా. ఏందిది. ఛీ మణిసివేనా? తలుపు. తలుపు. ఇప్పుడేం జేస్తావ్? జమీలు లేచి సబ్బు ఒళ్లు ఆమెకి అతుక్కుపోయింది. నవ్వేడు. పోన్లే నా మొహం జూడమాక. కళ్లు మూసుకో. నోరు సున్నాచేసి విజిలేశాడు. ఒంగి ఆమె ముఖాన్ని తన మఖంతో కప్పేశాడు. తలుపు. తలుపు మూసుకుంది. ఎవరు? జమీలు ఆమెని కొండచిలువలా చుట్టుకున్నాడు. చటుక్కున అతని మొహం పక్కకి తోసేసింది. సన్నగా నల్లటి చొక్కాపేంటూ. మంచం కాళ్లవేపు గోడ దగ్గిర నుంచున్నాడు వానపాము. కెమెరాలోంచి ఇద్దన్నీ చూస్తున్నాడు. ఎవడ్రా నువ్వు ఎదవా. నీచపెదవా. జమీలు వీపు సన్నగా చీరుకుపోయింది. తప్పించుకుని మంచం మీంచి జారి నేల మీద చీరందుకుంది. వానపాము మెళ్లోంచి కెమేరా జారిపోయింది. చీర చుట్టుకునే లోగా జమీలు జుట్టు పట్టుకుని మంచం మీదికి లాగబోయాడు. ఇద్దరికీ బట్టల్లేవు. జుట్టు అలాగే పట్టుకుని మంచి మీదికి తోశాడు. చెయ్యి విదిలించిందామె. పిడికిలి బిగించి కొట్టేడు జమీలు. చచ్చిందేమో అన్నాడు వానపాము. చంకలకింద నుంచీ నడుం దాకా రెండుసార్లు రుద్దింది రత్నం. మెడకింద నుంచీ బొడ్డు వరకూ కిందికీ పైకీ. వేడి పేలాల్లాగ పిండిరాల్తోంది. రుద్దించుకోటానికేం రోగం? "మెల్లిగా. నలిపేస్తన్నావు." ఈ ఫోటో బావుంటుంది. చూడెహె. బేగం స్నానం చేస్తున్న ఫోటో అంది. కాశింగాడికీవిడ కనిపించ లేదేమో. వెయ్యేంది, ఎంతేనా ఇస్తారు. సినిమా హీరోయిన్లెందుకు పనికొస్తారు. మెత్తటి వెచ్చటి రబ్బరులాగ అరచేతుల కింద ఒళ్లు హాయిగా ఉంది. "స్స్స్. మెల్లింగా. చెవుల ఎనక చూడు." జమీలు మోకాళ్లకింద నడుం కింద చేతులేసి లేపి మంచం మీద పడుకోబెట్టి కాళ్లు లాగేడు. వాన పాము మళ్లీ కెమేరా తగిలించుకుని మెకాళ్ల మీద కూచున్నాడు.

రెండు చెవుల వెనకా పిండితో మృదువుగా రుద్దింది. ఏవుంది? ఏవీలేదు. ఒంటికి, ఇంటికి, కాళ్లకి గూడా మట్టి అంటదు. అరికాళ్లు నాకినా ఏం గాదు. చర్మం ఊడేట్టు నలుగుపెట్టుకుని ఏం జేస్తుందివే? జమీలుగాడూ, కాశింగాడూ బేగం మీద పడ్డట్టు పడితే మట్టీ గిట్టే ఏం ఉండదు. మూడుగుడ్లు, ఉంకో గుడ్డేస్తే ఏం పోద్దో. అట్లా

పక్కకి ఒత్తిగిలి మళ్లీ బిగుసుకుపోయింది రత్నం. కెమేరా సరిజేసుకుంటున్నాడు. మీదపడ్డాడు జమీలు. బలంగా భుజాలు పట్టుకుని వెల్లకిలా తోస్తున్నాడు. చటుక్కున ఆమె జమీలు చెంప మీద కొట్టింది. లంచికనా, ఆమెని నొక్కి పెట్టడానికి అతని బలమైన కాళ్లూ చేతులూ నడుం ఉపయోగపడ్డం లేదు. లేరా యెదవా. బ్రోకరెదవా, నీ యమ్మ ఫోటోలు తియ్. సిగ్గులేని యెదవల్లారా. ఒదులు. డబ్బుకోసం ఒళ్లమ్ముకోన్రా. ఒదల్రా దున్నెదవా. మరోసారి పక్కనుంచీ లైటు మెరిసింది. ఆమె అప్రయత్నంగా పక్కకి చూసింది. ఆమె భుజం నొక్కి ఒక ఉదుట్న ఆమెని ఆక్రమించేడు జమీలు. రేయి తలేపు నుంచీ తియ్. ఒదులు అరుస్తా. అరవ్వే. రెండు చేతులూ పైకెత్తి బలంగా అదిమిపెట్టేడు జమీలు. మంచం పక్కకి ఒచ్చేడు వానపాము. కళ్లు గట్టిగా మూసుకుని మొహం అటువేపుకి తిప్పిందామె. మళ్లీ కెమేరా వెలిగింది. "ఇంకచాలు ఆపింక. చర్మం ఊడొస్తోంది." ఊడితే ఏం? దీన్ని తియండ్రా. ఒంటికి అత్తర్లు సెంట్లు పూసుకుని ఎండముకం చూడదు. చూడు తెల్లంగా మెత్తగా హాయిగా ఉంది. రా. ముందునుంచుని తియ్యి. "నలిపేస్తున్నావే. చాలింక. పీక నొక్కెయ్యి గలవు". బేగం బజారు ముండ. బంగారం ఈయ్మ. రేయి ఇప్పుడెనక నించి తియ్. నన్నొదల్రా. చంపేస్తా. ఫోటోలొద్దు. నిన్ను చంపి నే చస్తా. లైటు మెరిసింది. నే లొంగను. చంపుతా. రెండు చేతుల్తో గట్టిగా పీక నొక్కుతోంది రత్నం. చావెదవా చావు. ఎండముకం చూడక ఒళ్లు బలిసింది. ముందునుంచుని బాగా తియ్యి పీకమీద బిగిస్తోన్న చేతుల్ని బలంగా తన చేతుల్తో విడదీస్తున్నాడు జమీలు. చటుక్కున చేతులొదిలి అతన్ని తోసేసింది. చంపుకుంటున్న జంతువుల్లా ఒకళ్లమీద ఒకళ్లు పడ్డారు. కెమేరా మెరిసింది. "అమ్మో. ఒదులు. ఒదలవే ముండా..." నగ్నంగా నుంచుని రొప్పుతోంది. వానపాము పారిపోయాడు.

నోరు తెరిచి ఆమె నిర్జీవంగా స్టూలు మీంచి జారి పడిపోయింది.